

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۳/۳۰

لیکوال: څېړندوی حبیب الله رفیع
رالپرونکی: احسان الله ارینزی

د وردگو په خوات کې خروشتي ډبرليکونه

میدان وردک ولایت د تاریخ په اوږدو کې

وردک د تاریخ په بهیر کې سیمینار

اومه مقاله

څېړندوی حبیب الله رفیع د مولانا نصرالله نقشبند زوی دی چې په 1324 هـ.ش کال د وردگو ولایت د سید آباد ولسوالۍ د کوچنی آبدري په کلي کې زېږېدلی دی. د لازمو زده کړو تر سره کولو وروسته په 1340 کال د پوهنې وزارت د تالیف او ترجمې په ریاست کې د (عرفان) او (پوهنې) د مجلو مهمتم، په 1342 د تاریخ ټولني د (آريانا) مجلې مهمتم، په 1348 کال د افغان ملت د جریدې مسوول مدیر، په 1351 د فولکلوري مجلې موسس مسوول مدیر، په 1352 د پښتو ټولني غړی، په 1357 کال د پښتو څېړونو د نړیوال مرکز غړی، په 1358 د افغانستان د علومو اکاډمۍ غړی، په 1357 د پښتو څېړونو د نړیوال مرکز غړی په 1358 د افغانستان د علومو اکاډمۍ غړی، په 1361 کال کې پېښور ته مهاجرت، ورسره د پېښور د پښتو اکاډمۍ همکار، په 1365 کال د افغانستان د جهادي څېړنو د مرکز او د قلم مجلې د لیکوالي ډلې غړی، په 1366 کال کې په اسلام آباد کې د جهاد د ثقافتي شوری او د افغان جهاد د مجلې د لیکوالي ډلې غړی، په 1367 کال کې د افغانستان د کلتوري ټولني اود سپېدې مجلې د لیکوالي ډلې غړی، په 1368 کال د تعاون مجلې مسوول مدیر، په 1372 کال د تلوسي مجلې چلوونکی، په 1381 کال هېواد ته بېرته راستنېدل، د کلید گروپ د نشراتو سرپرست او د اطلاعاتو او کلتور وزارت د عالي شوری غړی، بیا د افغانستان د علومو اکاډمۍ غړی او د آريانا دايرة المعارف ریيس تر 1368 وروسته د افغانستان د علومو اکاډمۍ سلاکار.

چاپ آثار:

تر 120 ټوکو زیات چې ځینې یې دا دي: سکروټي، د خلکو سندرې، د پښتو پخوانۍ تذکرې، ادبي ستوري (دوه ټوکه)، پښتو پانگه (دوه ټوکه)، پښتو څېړونې، ژبپالنه، زرینې څانگې، د استاد یاد، افغانستان او د روسي دوستی داستان، آواره شیدا، کتابونه دریا بونه (دوه ټوکه)، نښانې او ترانې، اورونه او ویرونه، رلی او گولی، د افغانستان کولتلی تاریخ، حاکمیت قانون در افغانستان، رحمانی صنم، هینداره، نندارتون، د افغانستان بانکوټونه، د افغانستان کابینې، شاه شجاع او ببرک د تاریخ په تله کې، ادبي څېړنې او نور....
مقالې: تر اتو سوو زیاتې مقالې یې د هېواد او پښتونخوا په بېلابېلو څېړونو کې نشر شوي دي.
سیمینارونه، تر دوو سوو زیاتو علمي سیمینارونو کې یې برخه اخیستې ده.
مډالونه: تر لسو زیاتې طلايي مډالونه، نښانونه او یادگارونه د بېلابېلو علمي او ادبي ادارو له خوا ورکړل شوي دي.
سفرونه: پاکستان، ایران، هندوستان، دوبي، ابوظبي، مصر، جرمني، هالنډ، بلجیم، فرانسې، کاناډا او امریکا ته.

د 1838 زېږدي کال شاوخوا د انگلیسي پوهانو د پلټنو په نتیجه کې د افغانستان له بېلا بیلو سیمو نه یو شمېر سکې را غونډې شوي او د بنگال د شاهي آسیایي ټولني یوه غړي (جېمز پرنسیپ) څېړنې پرې وکړې او په دې سکو کې له یوه نوي لیکدود سره مخ شو، د دې لیک لوستل هم لکه د (هیروغلیف) او (میخي خط) غونډې ستونځمن کار و؛

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنيزې بڼې پاڼو کې د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالپولو مخکې په څېر و لولئ

ځکه دا هم ناپېژندلې او نوی ترلاسه شوی یو خط و او دا مرموزې کرښې هغه وخت لوستل کېدای شوي چې له یوه بل پېژندل شوي لیکدود سره یې د پرتلني زمينه موندل شوي وای.

په دې لړ کېنې داسې سکې هم ترلاسه شوي چې هم یوناني لیک پرې لیکل شوی و او هم یو بل مجهول لیک، په دې برخه کې لومړۍ سکې د یونانو باختري واکمن څلورم پاچا (ایوکراتیدس) دي چې په خپلو څلور کنجه مسي سکو کې یې دواړه لیکدودونه کارولي، په ده پسي د دې کورنۍ نورو پاچایانو او ورپسې د کوشاني واکمنو د (کدډېز) د کورنۍ دوو تنو دا کار کړی او خپلې سکې یې په دې دوو لیکدودونو لیکلي دي.

جیمز پرنسیپ یوناني ژبه د (کلې) په توګه د دې لیکدود د لوستلو له پاره وکاروله، لومړی یې د یوناني پاچا نوم ولوست چې په دواړو لیکدودونو کې یې ډېر توپیر نه سره درلود، بیا یې ورپسې کلمه چې باید د پاچا په معنی وي ولوسته، ورپسې یې نورې کلمې هم د دې (کلې) په مرسته ولوستې او ورو – ورو یې د دې نامعلوم لیک اووه – اته کلمې ولوستې او په پایله کې د دې نوي لیکدود الفبی په نیمګړي ډول ترلاسه شوه.

(جیمز پرنسیپ) تر دې وروسته د دې لیک د ژبې په پېژندلو کې له ستونځې سره مخامخ شو، اووه – اته کلمې یې چې موندلې وې له سنسکریټ سره لنډې وې خو له بلې خوا دا لیک د سنسکریټ په خلاف د سامي ژبو په شان له ښیې خوا نه کیني خوا ته لوستل کېده خو بیا هم څرنگه چې سنسکریټ ته لنډ و نو هغه یې د (آریانا ژبه) وبلله او هغه وخت یې ولیکل چې، که په پښتو کې چې د آریانا یوه محلي ژبه ده، ژوره څېړنه وشي ښایي داسې ورځ راورسېږي چې د پښتو په مرسته د دې نوي لیکدود د سکو او ډبرلیکونو په لوستلو کې بری ترلاسه کړو.

تر سکو وروسته د دې لیک څو کرښې په یوه لوبښي کې چې له بلخ نه ترلاسه شوی و، وموندل شوي، په دې پسي (جنرال کورت) د پنجاب د منیع کلاله معبد نه ځیني لیکني په دې لیکدود پیدا کړي نو (پرنسیپ) هغه د (باختري او هند) د لیکدود په نامه یاد کړ، په همدې کال (1838) جیمز پرنسیپ مړ شو خو د ده ملګرو او همکارانو دې کار ته دوام ورکړ او مسټر مسن انگلیس افغانستان ته راغی او په دې لیک یې ځیني نور ډبرلیکونه د بامیانو او هډې له ستوپو نه ترلاسه کړل، له وردګو نه هم د دې لیک ډبرلیکونه ترلاسه شول، نو سندونه او وثیقي هم لاسته راغلل او په نوي لیکدود کې مضامین پراخ شول چې بیا پروفیسور ولسن په خپل پنډ کتاب (آریانا انټیکوا) (زړه آریانا) کې د دې لیکدود په باب مفصل بحث وکړ او د دې لیکدود الفبي یې د یوې ټابلو په بڼه ترتیب کړه او پرېکړه یې وکړه چې دا لیکدود دې د آریانا په نامه یاد شي، بیا په چيني ترکستان کې هم د دې لیک کټیبي پیدا شوي او پوهانو یو ځل بیا څېړني پری پیل کړې.

دا نوی لیکدود (خروشتي)، (خروشتي)، (کها روشتي) وبلل شو، دا لیکدود تر میلاد درې سوه کاله وړاندې په ختیځ افغانستان کې پیدا شو او تر پنځمې میلادی پېړۍ پورې یې اته سوه کاله دوام درلود، چې د سنسکریټ او پراکریټ ډبرلیکونه پرې لیکل شوي وو او د مور یا د کورنۍ، یونانو باختري پاچایانو او کوشانیانو پر سکو لیکل شوي و.

پر دې لیک گڼې کټیبي او لکیني له ختن نه تر افغانستان او شمالی هند پورې را پاتې دي او پر سکو او کټیبو باندې د یوناني، آرامي او براهمي لیکدودونو سره یو ځای دود و. دا لیک لکه د آرامي غوندې له ښیې نه کیني خواته لیکل کېده او په افغانستان کې یې نخښي د آمو له جنوب نه تر ارغنداب پورې را پاتې دي چې له هډې، بگرام، بلخ، بامیانو، وردګو، غزني او خیبر درې څخه ترلاسه شوي دي، د (بیو هلر) په وینا د خروشتي د الفبی له ځیني ځانګړنو لکه د علت توری (مصوت) او صحیح توری (مصمت) څخه ښکاري چې دا لیکدود د براهمي لیک دود په مرسته بشپړ شوی دی.

د هېواد په جنوب لویدیځ کې، خروشتي لیکي سکې له سیستان او کندهار نه هم ترلاسه شوي او ژوب له تهل نومي سيمي، سوات، لداخ او په جنوب کې له موهن جو دپرو څخه د خروشتي آثارو ترلاسه کېدل ښیي چې خروشتي لیکدود د نفوذ ساحې له 69 درجو څخه تر 73 درجو او 30 دقیقو ختیځ اوږدوالی او له هندوکش نه تر 33 درجو په شمالی سور پراختیا درلوده چې د پیدایښت ځای یې له شکه هماغه د گندهارا ولایت تر ټکسیلا پورې و.

د خروشتي د نامه په باب یو نظر دا دی چې دا کلمه په اصل کې (خروتهي) وه، چې لا تراوسه هم په پښتنو کې یوه قبيله د خروتي په نامه شته، بوهلر وايي چې خروشته د هغه د مخترع نوم دی او هم په آرامي ژبه (خروشته) د لیکلو په معنی و چې بیا به په سنسکریټ کې هم دود شوی وي. ځیني پوهان وايي چې د خروشتي کلمه د آرامي له (کروتهه) څخه چې د توري معنی لري، راوتلی ده، همدا راز د پښتو (کرښه) د کروشتي = خروشتي له کلمې سره ورته والی لري.

د خروشتي لیک سوونه کټیبي او سکې ترلاسه شوي خو ډېر مهم متن یې هغه کټیبه ده چې پر یوه لوی ډبرین لوبښي لیکله شوې او د 1838 کال شاوخوا میسون انګریز هغه د وردګو له خوات نه چې د کابل د لویدیځ په 30 میلی کې پروت دی، د لندن موزیم ته ولېږدوله. دا ډبرلیک درې کرښې د لوبښي ګرد چاپیره راتاو شوی او یوه کرښه یې د لوبښي په لاندینۍ برخه کې ده، چې توري یې سره بېل – بېل او روښانه دي چې د کنیشکا (169 – 182ز) د زوی مهاراجه هویشکه په نامه لیکل شوي او اټکلي ژباړه یې په لاندې ډول ده:

(په 51 کال کې د ارتمې میاشتې په 15 نېټه سیوس کمه گولیه د وگره مریکه زوی په خوات کې استوگن شو او د حضرت ساکیا موني د یادگار بنسټ یې د وگره مریکه په وپهاره کې په یوه ستوپه کې کښیښود. دا د خوښی او نېکمرغی په ودانۍ کې دې لویه برخه د مهاراجه هویشکه وي! او د ټولو منسوبینو، دوستانو، خپلوانو او زما (وگره مریکه) وي!

گټه یې دې د ټولو موجوداتو روغتیا او د ټولو ویاړ ورسیري!
هغوی چې په دې نړۍ کې دي له ځمکې لاندې تر آسمانه، له هگیو نه راوتلي (الوتونکي) او له نسه زېږېدلي (انسانان او ځاوري) تر بې بڼې موجوداتو (نالېدونکي ژوي) پورې (همدا راز ثواب یې دې) زما څوځا د او هغوی ته چې بې لاري نه دي، ورسیري!
همدا راز یې دې د ودانۍ له چارچاپېر څخه، بشپړه گټه واخیستله شي، هغه سړی چې ناسمه عقیده یې ده هم برخه ترې ولري،
د اویهاره د مها سا نگهیکه د ښوونکو په واک کې ده.)
په دې ډبرلیک کې:

- د واکمنۍ 15 کال د 180 میلادي شا او خوا دی.
- د ارتمې سیوس یوناني میاشت د یوناني کال پنځمه میاشت ده.
- په خروشتي لیکدود کې یوناني وخت شمېر پردې دلالت کوي چې د یوناني فرهنگ اغېز په دوهمه میلادي پېړۍ کې هم پر خپل پخواني ځواک پاتې و.
- د 51 کال د ارتمې سیوس د میاشتې 15، د 179 میلادي کال د اپریل له 25 سره سمون درلود.
- په دې ډبرلیک کې د دوو ورونو نومونه د ماریکه یا مریکه کورنۍ په توگه یاد شوي چې همدا نوم د (ماریگ) په املا د سره کوتل په ډبرلیک کې په تخاري ژبه او یوناني لیکدود راغلی دی او ښکاري چې مریکه د کنشکا او د ده د زوی هویشکه په وخت کې د یوې کورنۍ نوم و او د دې کورنۍ افرادو د معبدونو په جوړولو کې لوی لاس درلود.

- د بغلان په معبد کې د تخاري ژبې او یوناني رسم الخط کارېدل او د خوات په معبد کې د خروشتي لیکدود او پراکریټ ژبې استعمال چې شل کلن زماني واټن لري له یوناني فرهنگ سره د مقامي فرهنگ د موجودیت او سره گډېدلو حالت ښيي.

- دا چې د بغلان په معبد کې د سپېڅلي اور نخښې او د وردگو په خوات کې یو بودايي معبد لیدل کېږي چې د ساکیاموني په نامه وقف شوی ښيي چې په کوشاني دروه کې د مذهبونو او عقایدو آزادي په بشپړ ډول موجوده وه، چې د دې پاچایانو پر سکو هم د یو شمېر ځایي، یوناني او هندي خدایگوتو نخښې ښکاري.
- د خوات د ډبرلیک مضمون هم پراخ نظري او پر ټولو ژوندیو موجوداتو باندې شفقت او مهرباني ښيي چې د آشوکا د فرمانونو له مضمونونو او د بودايي دین له قوانینو سره سمون خوري او بشپړ مذهبي درناوی ترې ښکاره دی.
- په دې ترتیب دا یو بشپړ انساني او عاطفي متن دی چې په دې ډبرلیک کې ځای شوی دی.
د جهاد په دوره کې یو ځل بیا آوازه خپره شوه چې د وردگو په خوات کې یو ځل بیا هم د خروشتي لیک ډبرلیکونه له ځمکې رابرسېره شوي خو بیا معلومه نه شوه چې دا خبره ریښتیا وه که نه؟ او که وو هم کوم لوري ته یوړل شول؟

یادونه:

په لیکنه کې په لنډیز او وجیز ډول له لاندې آثارو نه استفاده شوي ده:

1. کهزاد، علامه احمد علي: تاریخ افغانستان، دوهم ټوک، تاریخ ټولنه، 1325 کابل افغانستان، 287 – 302 مخونه.
2. حبیبی، علامه عبدالحی: تاریخ خط و نوشته های کهن افغانستان، تاریخ ټولنه، 1350 کال، 21 – 51 مخونه.
3. یوهانس فریدریش، د فیروز رفاهی ژباړه: تاریخ خط های جهان، انتشارات دنیا، 1368 لمريز کال 161 مخ.